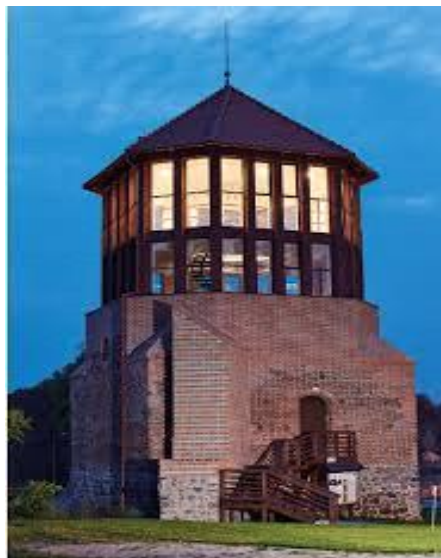

ZABYTKI

DEBRZNO

Baszta Czarownic

Jak głosi legenda, nazwa nadana najcenniejszemu zabytkowi Debrzna świadczy o tym, że również tu, podobnie jak w wielu innych miejscach na Pomorzu, odbywały się procesy i egzekucje kobiet oskarżonych o czary. Wiara w czary i czarownice była kiedyś powszechna na całym Pomorzu. Wśród mieszkańców trwały ślady pogańskich wierzeń – w tym wiara w „mądre baby”, znające tajniki ludowej medycyny. Z czasem niewinne zielarki zaczęto jednak posądzać o kontakty z mocami nieczystymi i czary. Prawdziwą psychozę polowań na czarownice przyniosło nadejście reformacji. Pojawiały się przeróżne traktaty demonologiczne, a wśród nich słynny „Młot na czarownice”. Czasy te dały też początek wieżom czarownic. Niechlubna kariera XV-wiecznej budowli obronnej, będącej fragmentem dawnych obwarowań miejskich Debrzna, która też służyła jako ciężkie więzienie, głównie dla kobiet oskarżonych o czary – trwała do początków XVIII w.

Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Świątynia została wybudowana w stylu neogotyckim w latach 1894-1895, konsekrowana 17 czerwca 1897 roku przez biskupa z Pelplina Leona Rednera. Została zaprojektowana przez Collmana von Szateburga, królewskiego inspektora do spraw kolei. W dniu 1 kwietnia 1892 roku projekt został przedstawiony urzędowi do spraw kontroli obiektów budowlanych i został zatwierdzony w dniu 27 listopada 1892 roku

Mury Obronne

Powierzchnia miasta wewnątrz obwarowań wynosiła 7 ha, a długość linii murów 1140 metrów. Otaczały one miasto na planie nieregularnego czworoboku od południa ochranianego rzeką. Mur obronny wzniesiony był z cegły w wątku polskim, na wysokim cokole z głazów granitowych. Grubość murów dochodziła do 2 metrów i sięgała do nawet 8 metrów wysokości. Możliwe iż był zwieńczony blankami. W murach znajdowały się trzy bramy: Główna, Młyńska, zwana też Złotowską i Rybacka. Cały ciąg murów posiadał także 11 baszt rozstawionych co 28-30 metrów, posiadających kształt prostokąta o wymiarach 9×6 metrów i wysuniętych przed lico muru obronnego.

Wieża ciśnień

Konstrukcja pochodzi z 1908 r. Jest wysoka na ok. 30 m, murowana z cegły, trzon o przekroju koła, część zbiornikowa - ośmiokąta. Obudowa zbiornika jest drewniana, przykryta ceramicznym, ostrosłupowym dachem. Na zdjęciach przedwojennych drewnianej obudowy nie widać, powstała ona zapewne podczas naprawiania wojennych zniszczeń. Tuż obok wybudowano w 1993 r. nową wieżę, metalową i wyższą od starej. Obiekt znajduje się na terenie ujęcia wody; oglądać go można z odległości kilku metrów.

Przygotował Mikołaj Brzykcy